

West Virginian Railroad in één van de eerste bezettingen

West Virginian Railroad

30 jaar

Ergens in 1974 ontmoeten Kees van der Loo, Willem Bruens en Peer Desmense elkaar in een café in 's-Hertogenbosch. Peer en Willem, onder de indruk van de westcoastsound van Eagles, Poco, Byrds en Kees als bewonderaar van Waylon Jennings, Merle Haggard en Marty Robbins, raken in gesprek. Al snel groeit het plan om met de beschikbare instrumenten samen te komen en de interesse voor countrymuziek te delen in bandvorm. Bij het repeteren blijkt dat naast zang, gitaar, mondharmonica en dobro er meer nodig is om de sound die ze neer willen zetten te bereiken en dus worden een drummer en basgitarist gezocht en gevonden. Peer koopt een pedalsteelgitaar en begint te oefenen, zonder de juiste stemming te weten.

Daar komt hij weken later achter, als hij een studieboek weet te bemachtigen. Eén van de eerste songs was de John Denver-hit "Country Roads, Take Me Home, West Virginia" en terwijl de trein voorbijkwam tijdens de repetitie ontstond de naam van de band. "Een lange naam, maar wel één die blijft hangen," aldus Kees, die ook nog uitlegt dat er door de jaren heen diverse verbasteringen waren: de Rolreeds, de Virginia Boys, de Virginiaas van de West, Railroad Virgins en de Westfrieze Railroad, om er zo maar eens wat te noemen.

In die tijd trad Colt 45 - één van de Nederlandse toppers - op in Countryclub De Schaapskooi te Odiliapeel en daar mocht WVR voor het eerst haar kunnen laten horen. Enthousiast werd gereageerd en - voilà - het eerste contract stond: voorprogramma van Patsy Montana (1 miljoen singles van "I Want To Be A Cowboys Sweetheart") in De Schaapskooi! WVR begint nu te werken aan uitbreiding en variatie van het repertoire en krijgt ook versterking van steeler Bob Beugeling, die al over de nodige ervaring beschikt. Een periode van veel plezier, de eerste fanclub, optredens in de grotten van Valkenburg, uitgeroepen tot beste groep door de toenmalige European Country Music Association.

West Virginian Railroad met eigen bus

De eerste LP...

Na diverse opnames op cassette ("Songs We Like") etc., besluit de band in 1984 de studio in te gaan voor de opnames van de LP "The Way We Are". Het album wordt opgenomen bij MMP van Tom Masseurs (voormalige Tumbleweeds) en wat bijzonder is, met publiek. Het applaus wordt bij nader inzien niet op de plaat gemixd, maar het is dus eigenlijk een live album waarop de sprankeling en live dynamiek goed hoorbaar zijn. De presentatie vindt plaats in Den Helder, waarbij WVR tevens de muzikale begeleiding verzorgt voor Freddy Fender. Het album wordt goed ontvangen en reacties - zelfs uit Canada (Mercy Cross) en Texas - blijven niet uit. Graaggeziene gast is de WVR in Duitsland en België op diverse Amerikaanse legerbases, zowel in de officiers- als de manschappenclubs.

Nog meer Amerikaanse gasten...

WVR speelt o.a. met Maurice Anderson (steelgitarist en voorzitter van de American Steelguitar Association), Marcy Nokoni (Canada) en Sammy Rose (Canada). Als de band in 1989 Lucille Starr begeleidt op het Floralia Festival heeft dit directe gevolgen, want hierdoor ontstaat het contact tussen WVR-geluidsman Geert en engineer/producer Gene Rice, die o.a. verantwoordelijk is voor de eerste Alabama-hits in Nashville. Geert gaat ervaring opdoen in de Reflections Studios in Nashville en komt terug met een berg vakmanschap en de vriendschap met Gene, hetgeen leuke samenwerkingen tot gevolg heeft. Eind van het jaar wordt een nieuw CD-project gestart met Gene Rice als producer. Toevallig is op dat tijdstip Flaco Jimenez in Nederland en met behulp van - en bemiddeling door - Cor Sanne is Flaco te horen op dat album, een primeur in Nederland! In de daarop volgende jaren begeleidt WVR o.a. Freddy Fender, Lucille Starr, Benny Berry, Tony Martin, Candee Land, Tompall Glaser, Billy Walker, Dyanne Jordan en uit eigen land Toni Willé en Sandra Vanreys. Verder staan zij in shows met Don Williams, David Allan Coe, Bobby Bare e.v.a.

Thema-avonden...

WVR organiseert verschillende thema-avonden met als doel countrymusic bij een breder luisterpubliek populair te maken. In verschillende theaters worden door de jaren heen steeds weer nieuwe shows gebracht. In "On Tour" worden verschillende belangrijke Amerikaanse plaatsen bezongen en ook de "History Of Country Music" is een staaltje van goed uitgezocht en gebalanceerd materiaal, wat tot leuke avonden leidt. De shows worden steeds met eigen middelen (decor, kleding, licht etc.) gemaakt, zonder hulp van diverse media en sponsoring, iets wat tegenwoordig haast ondenkbaar is.

Nog meer CD's...

In totaal maakte WVR tot nu toe 8 CD's en een verzamelalbum. Omdat kwaliteit en purisme hoog in het vaandel staan wordt steeds een be-

Bezetting met Bob Beugeling en Arie de Vogt

West Virginian Railroad in 1982

foto: Piet Milané

v.l.n.r. Arie de Vogt, Kees v/d Loo & Willem Bruens

Lucille Starr met West Virginian Railroad

foto: Piet Milané

WVR, bezetting 1995/96 met Wim v/d Vliert (r)

foto: Piet Milané

roep gedaan op Amerikaanse producers, te weten Gene Rice en na diens overlijden Jo Carrol, eveneens uit Nashville. "Niet omdat je in Holland geen goede producers hebt, maar het is natuurlijk Amerikaanse muziek en zo krijg je toch advies met raad en daad van vakmensen die er dagelijks mee te maken hebben," aldus Kees. "Ook je uitspraak en accenten vind ik super belangrijk en met Gene en Jo konden we ook een beroep doen op Nashville-sessiemuzikanten zoals Glen Duncan (fiddle), The Cates (backing vocals) en anderen met wie ook een leuke vriendschap is ontstaan."

Als groep van het jaar 1995 met Gram Award onderscheiden

Songwriting...

"Gewoon omdat ik het leuk vind om mijn gedachten zo af en toe eens op papier te zetten, over gewone alledaagse dingen en soms over mensen die ik bewonder ("The Day El Paso Died", Marty Robbins)," aldus Kees over zijn songschrijverij, "en gelukkig heb ik daarbij hulp van Jo voor de uitwerking en ideeën."

Radio...

Helaas, met het verdwijnen van Country FM, maar ook NCRV's Country Style, Tros Country en KRO's Country Time, ontbreekt nu alle aandacht op nationaal niveau voor het vaderlands product. Gelukkig geven lokale en regionale zenders countrymuziek nog een beetje airplay, anders konden ze het helemaal vergeten. Vreemd eigenlijk als je bedenkt dat 10 jaar geleden het Nederlandse repertoire nog werd verguisd, waar nu hele volksstammen mee weglopen. Dankzij programma's als bijv. Idols worden idolen gemaakt die nog nooit een versterker gesjouwd hebben, laat staan een zaal vol publiek kunnen vermaken zonder hulp van soundmachines, rook en lichteffecten... Commercie maakt veel kapot, echter het fanatisme van de echte countrypurist zal blijven.

Buitenland...

Silkeborg in Denemarken verwelkomde WVR met een staande ovatie en laste voor de band op verzoek van het publiek een dag later een extra optreden in. Ook Zwitserland applaudeerde samen met Duitsland verschillende keren voor WVR. Een verzoek vanuit Canada was gezien de reis etc.'n stuk lastiger, echter daar zong Kees in het Pilar Inn Niagara Falls met de orkestband, evenals in Nashville.

Awards...

Naast eerdergenoemde ECMA-award kreeg WVR de Gram Award toegekend; als één van de eersten als meestbelovende act en later in 1985, 1986 én 1987 groep van het jaar, alsook in 1985 CD van het jaar voor "Deep River", gekozen door de lezers van CG en leden van de DCMA. Tevens wordt WVR opgenomen in het geschiedenisboek voor de basisvorming voor Mavo/Havo/VWO van Malmberg (blz. 91) met een interview over countrymusic.

West Virginian Railroad 2003

foto: Geert van der Loo

En verder...

Bood WVR onderdak aan bijv. leadgitarist Wim v/d Vliert, nu lid van COD en zanger van het jaar, ook hulp aan Waylon Young bij de opnamen en begeleiding van CD's etc.; aan hitschrijver Hank Hillman ("Shalala I Need You", Shuffles) en Arie de Voght (Tumbleweeds). In 30 jaar WVR vonden er natuurlijk wisselingen plaats in de bezetting. Steeds echter bleef de band de pure country sound trouw en steeds weer was kwaliteit een belangrijk uitgangspunt. Ook vriendschap staat hoog in het vaandel. Vandaar dat ook met de meeste ex-leden nog steeds een goed contact is.

Toekomst...

"We gaan gewoon door, ondanks het feit dat het momenteel rustig is in de muziekbusiness," aldus Kees, "tenslotte hebben we nu een geweldige bezetting, waardoor elke repetitie al een feest is en ach, het aantal optredens is iets minder, maar daarvoor komen er per keer ook meer mensen en is ons repertoire steeds weer een surprise."

West Virginian Railroad, huidige bezetting

Bezetting...

Zang en slaggitaar	Kees van der Loo (Kees)
Zang en slaggitaar	Willem Bruens (WB)
Zang en basgitaar	Peter Zerner (Peter)
Drums	Bennie van de Berg (BvdB)
Staalgitaar	Peer Desmense (De Peer)
Leadgitaar	Peter van de Heuvel (Peter Hill)
Techniek	Geert v/d Loo
Roadies	Robert-Jan en Marcel

Discografie...

1979	"Songs We Like"	cassette
1984	"The Way We Are"	LP
1989	"The Way We Are"	CD
1991	"West Virginian Railroad"	CD
1992	"Diana"	single
1992	"Deep River"	CD
1992	"Silver Bells"	Kerst-CD
1993	"Dance The Last Dance"	CD
1995	"Dixie Highway"	CD
1996	"Family Fair"	CD
1998	"Deep In The Country"	CD
1999	"The Essential"	CD